

Кодекс Етики та Професійної практики Гештальт-терапевтів

Ці Етичні принципи та стандарти базуються на Етичному кодексі Гештальт-терапевтів EAGT (Європейської Асоціації Гештальт-Терапії). Етичний кодекс має дві мети. По-перше, він визначає загальні принципи, встановлює стандарти професійної етики Гештальт-терапевтів і гештальт-інститутів. По-друге, він інформує і захищає осіб, котрі звертаються за психотерапевтичними послугами.

Гештальт-терапевт (Терапевт) – у цьому Кодексі спеціаліст / спеціалістка чоловічої / жіночої статі, котрий / котра надає психотерапевтичні послуги в парадигмі Гештальт-підходу, спираючись на принципи та стандарти Етичного кодексу.

Основна мета психотерапії – підвищувати психофізіологічну і соціальну якість життя індивідуумів, груп і спільнот за допомогою психотерапевтичних відносин. Гештальт-терапія в цілому визнає ці цілі, маючи на увазі суб'єктивність якості життя індивідуумів як феномен їхнього поля.

Оскільки така мета досягається шляхом діалогічного підходу, який визнає особисту автономію і саморегуляцію, Етичний кодекс надає простір та механізми для вирішення розбіжностей між сторонами. Вирішення конфліктів між Гештальт-терапевтами здійснюється за допомогою діалогу та обміну думками, а не згідно з ієрархічною системою оцінок і вказівок.

Етичний Кодекс стосується всіх індивідуальних учасників та організацій-членів Європейської Асоціації Гештальт-терапії на міжнародному рівні. У разі виникнення розбіжностей між цим Кодексом та положеннями місцевого національного кодексу, останній матиме переважну силу. Цей Кодекс підлягає перегляду, якщо він стане незастосовним до стандартів професійної етики.

Гештальт-терапевти зобов'язані дотримуватися принципів Етичного і Професійного Кодексу і розглядати їх, скоріше, як основу добропорядної практики, а не перелік мінімально необхідних вимог.

Цей Кодекс захищає не лише клієнтів, але і Гештальт-терапевтів, встановлюючи етичні стандарти, що визначають межі практики та відповідальності в робочому сеттінгу.

Усі студенти, терапевти, викладачі та супервізори КІГіП погоджуються з положеннями цього Кодексу та приймають їх, а також дають свою згоду на застосування процедури розгляду скарг, подання звіту та оцінки порушень ними Етичного Кодексу та Професійної практики. Кожен студент, терапевт, викладач і супервізор КІГіП зобов'язується застосовувати правила Етичного Кодексу у своїй Професійній практиці, а також дотримуватися правил Процедури розгляду скарг.

Етичний комітет КІГіП відповідає за складання Етичного Кодексу і Процедури розгляду скарг.

А. ЕТИЧНИЙ КОДЕКС

А.1. Проголошення рівноцінності всіх індивідуумів.

А.2. Повага до унікальності, цінності та гідності особи.

А.3. Прийняття відмінностей: расових, етнічних, гендерних, відмінностей сексуальної ідентифікації, переваг, інвалідності, віку, релігії, мови, соціального та економічного статусу, а також духовних потреб.

А.4. Визнання важливості автономії та особистої саморегуляції в контексті контактних міжособистісних відносин.

В. КОДЕКС ПРОФЕСІЙНОЇ ПРАКТИКИ В ГЕШТАЛЬТ-ТЕРАПІЇ

В.1 Компетентність.

В.1.1. Гештальт-терапевт ставить перед собою тільки такі робочі завдання, для виконання і завершення яких (на його думку, або обґрунтоване припущення) у нього є необхідна компетенція, і які будуть сприятливо відображатись на процесі клієнта.

Гештальт-терапевт розпочинає працювати лише з добре відомими йому завданнями, або з тими, в яких він добре обізнаний, стійкий та впевнений, щоб завершити їх на користь процесу клієнта.

В.1.2. У процесі роботи Гештальт-терапевт, виявивши певні обмеження своєї компетенції, на свій розсуд чи то рекомендує клієнтові іншого фахівця, чи то вступає в співпрацю з відповідним фахівцем, включаючи звернення за супервізією.

В.1.3. Першим кроком в ході цього процесу є перегляд і обговорення початкового контракту з клієнтом. Продовження роботи з клієнтом передбачає вживання необхідних заходів щодо вдосконалення компетенції терапевта.

В.1.3.1. Терапевт уважно вивчає запит та проблематику клієнта і вирішує, чи його компетенція є достатньою для того, щоб терапевтична робота здійснювалась повністю в інтересах клієнта. Якщо Гештальт-терапевт робить обґрунтований висновок, що контекстуальне поле, його структура, межі та цілі, які домінують в цій області, якимось чином суперечать або надмірно обмежують розгортання компетенції, необхідної для розвитку процесу клієнта, терапевт утримується від подальшої роботи з цим клієнтом.

В.1.3.2. У проблемній ситуації Гештальт-терапевт звертається до більш досвідчених колег за підтримкою та допомогою в роз'ясненні труднощів.

В.1.3.3. Гештальт-терапевт прагне отримати індивідуальну або групову супервізію, залежно від того, що є найбільш доцільним для підтримки та роз'яснення складнощів, що виникли в процесі його роботи.

В.1.3.4. Якщо виникає потреба у додатковій допомозі клієнту (діагностика, лікування та ін.), що виходить за межі компетенції Гештальт-терапевта, він прагне вибудовувати взаємодію з представниками інших професій і установ (наприклад, клінік).

В.1.4. Гештальт-терапевт захищає свою роботу і репутацію професії від будь-яких некваліфікованих дій, проєктів і процедур (лекції, інтерв'ю в засобах масової інформації, семінари), які не відповідають погодженим професійним стандартам.

В.1.5. Гештальт-терапевт прагне отримати індивідуальну терапію у випадку власного нестабільного стану, що може полягати в таких явищах як особисті кризи, ознаки вигорання і/або складнощі в захисті кордонів інтимності, а також у схильності до зваблення.

В.1.6. Методологічні та технічні заходи в терапевтичному процесі повинні слугувати досягненню терапевтичних цілей і мають бути узгоджені з клієнтом в терапевтичному контракті. Гештальт-терапевт усвідомлює, що будь-які техніки, особливо експресивні та

катарсичні, на етапі завершення вимагають дедраматизації, якої можна досягти за допомогою детального і ретельного опрацювання.

В.1.7. Гештальт-терапевт прагне розширити та поглибити свою компетентність, продовжуючи навчання протягом усього свого професійного життя. В інтересах своїх клієнтів Гештальт-терапевт відкритий до сприйняття важливих наукових відкриттів і досліджень в області гештальт-підходу або інших шкіл психотерапевтичних досліджень і практики.

В.1.8. Гештальт-терапевт детально документує свою діагностичну та терапевтичну роботу з клієнтом, дотримуючись вимог законодавства, що стосуються терміну зберігання документів і необхідних заходів безпеки. Детальне документування означає відповідність науковому рівню, передбаченому місцевими законами про психотерапію, дотримання принципів об'єктивності та чіткості, необхідних для того, щоб документація та дані, що в ній містяться, були зрозумілими та прийнятними для іншого терапевта-професіонала.

В.2 Клієнт-терапевтичні взаємовідносини.

В.2.1. Взаємовідносини клієнт/терапевт – це професійні взаємовідносини, в рамках яких добробут клієнта є першочерговим завданням терапевта.

В.2.2. Гештальт-терапевти визнають важливість взаємовідносин для ефективної терапії та усвідомлюють силу і вплив, а також проблематику залежності, властиву цій ситуації. Гештальт-терапевт діє відповідно до цього розуміння і не включає у стосунки з клієнтами жодної фінансової, сексуальної, емоційної, політичної або ідеологічної частини, що може призвести до його особистої вигоди або до задоволення його власних потреб або що здійснюється на користь будь-яких інших осіб чи установ.

В.2.3. Гештальт-терапевти звертають увагу на ситуації, коли його інші взаємовідносини або зовнішні зобов'язання вступають в конфлікт з інтересами клієнта. Якщо існує такий конфлікт інтересів, Гештальт-терапевт несе відповідальність за те, щоб відкрито обговорити його в терапевтичних відносинах і вжити необхідних заходів для розв'язання цього питання.

В.2.4. Фізичний контакт (обійми, потискання руки тощо) в терапевтичному процесі орієнтований виключно на добробут клієнта і вимагає спеціальної професійної рефлексії та турботи. Усвідомлена згода клієнта на такий контакт є питанням першочергової важливості.

В.2.5. Гештальт-терапевти визнають, що подвійні взаємовідносини несумісні з терапевтичним процесом. Наприклад, вони не повинні вести терапевтичну роботу зі своїм співробітником, близьким другом, родичем, сусідом або партнером.

В.3 Конфіденційність.

В.3.1. Усі взаємодії Гештальт-терапевта з клієнтом є конфіденційними та підпадають під дію нижченаведеного розділу В.7.

В.3.2. Правила зберігання персональних даних клієнта, в тому числі нотаток стосовно історії та ходу терапії клієнта, регулюються відповідними національними правовими та професійними нормами.

(ПІБ)

(підпис)

В.3.3. Гештальт-терапевт турбується про те, щоб впізнавані особисті дані не поширювалися по пересічним зв'язкам конфіденційних стосунків, таких як, наприклад, супервізія.

В.3.4. У випадках, коли Гештальт-терапевт бажає використовувати конкретну інформацію, отриману в ході роботи з клієнтом, у своїй лекції або в публікації, необхідно отримати дозвіл клієнта і зберігати сувору анонімність імен/даних, подаючи інформацію так, щоб клієнта неможливо було впізнати.

В.3.5. У випадках, коли Гештальт-терапевт має намір використовувати конкретні матеріали роботи з клієнтом для проведення тематичних досліджень, написання доповідей і публікацій, він повинен отримати на це інформовану згоду клієнта і суворо оберігати анонімність клієнта та його персональної інформації.

В.3.6. Фотографування, відео- і аудіозапис терапевтичних сесій вимагають явного дозволу клієнта або письмової згоди його/її офіційного представника.

В.3.7. Якщо Гештальт-терапевт бажає отримати дані про клієнта від інших фахівців або установ, він дотримується прав клієнта згідно з національним законодавством. Це стосується і будь-яких записів про клієнта.

В.3.8. Гештальт-терапевт дотримується вимог стосовно права клієнта на ознайомлення із записами про себе відповідно до вимог місцевого національного законодавства і контролює передачу клієнту відповідних документів.

В.3.9. У випадках, коли державні або приватні установи, такі як суди, страхові компанії тощо, звертаються з запитом про надання їм даних клієнта, Гештальт-терапевт дотримується правових національних норм. Крім того, Гештальт-терапевт обговорює з клієнтом це питання найбільш сприятливим для терапевтичного процесу чином.

В.3.10. У випадках, коли, згідно з нормами чинного законодавства, клієнт є неповнолітнім, Гештальт-терапевт будує терапевтичні відносини відповідно чинного національного законодавства. Крім того, Гештальт-терапевт дотримується національних правових і професійних положень стосовно піклування про дитину у випадках жорстокого поводження з нею, відсутності належного догляду або інших форм обмеження чи порушення її прав.

В.4. Контракт з клієнтом.

В.4.1. Будь-який контракт, укладений між Гештальт-терапевтом і клієнтом, є обов'язковим для обох сторін незалежно від того, письмовий він чи усний.

В.4.2. Гештальт-терапевт чітко і відкрито надає потенційному клієнту інформацію щодо своєї компетенції, знань і досвіду при обговоренні контракту про надання терапевтичних послуг.

В.4.3. Гештальт-терапевт організовує процедуру приймання клієнта відповідно до правил, прийнятих для напрямку психотерапії, який він практикує.

В.4.4. Будь-які фото-, аудіо- та відеозаписи або включення спостерігача в сесію повинні бути обговорені та законтрактовані з клієнтом.

В.4.5. Письмовий чи усний контракт з клієнтом повинен чітко окреслювати питання вартості терапевтичних сесій, графіка оплати, місця проведення зустрічей, перерв і

скасування сесій клієнтом або терапевтом. Причиною перерв можуть бути свята, інші професійні зобов'язання, хвороба тощо. Такі питання, як тривалість терапії, перехід клієнта від одного фахівця до іншого і завершення терапії обговорюються терапевтом з клієнтом і вимагають їх обоюдної згоди.

В.4.6. У разі виникнення власних особистісних складнощів або фізичних негараздів Гештальт-терапевт звертається до супервізора для підтримки у відновленні своїх професійних відносин з клієнтом.

В.4.7. Гештальт-терапевт гарантує, що без прямого дозволу клієнта на хід терапевтичних відносин не будуть впливати жодні сторонні особи, принципи, інтереси Гештальт-терапевта або інших зацікавлених сторін, якими б не були їх стосунки з клієнтом.

В.4.8. Будь-які зміни до вищезазначених умов вимагають переукладення контракту з клієнтом.

В.5 Реклама.

Реклама Гештальт-терапевта повинна бути обмежена описами доступних послуг і кваліфікації фахівця, що їх надає. Реклама не повинна містити відгуків клієнтів і не повинна включати рекомендаційних листів, порівняльних оцінок, тобто вона не повинна тим чи іншим чином стверджувати, що послуги, що надаються, більш ефективні, ніж аналогічні послуги колег, інших шкіл терапії або організацій. Зміст рекламних оголошень підпорядковується національним правилам правових і професійних організацій.

Наша організація (КІГІП) вважає, що в рекламі своїх послуг психологом можуть назвати себе люди, які мають диплом про закінчення вищого навчального закладу з підтвердженням даної кваліфікації, а Гештальт-терапевтом можуть називати себе особи, котрі мають дійсні сертифікати про дану кваліфікацію або диплом про перепідготовку, де вказана така кваліфікація.

В.6 Безпека.

В.6.1. Гештальт-терапевт вживає всіх доцільних запобіжних заходів, щоб клієнту під час сесії не було завдано ані психологічної, ані фізичної шкоди чи насильства.

В.6.2. Гештальт-терапевт забезпечує приватність терапевтичних сесій. Жодна особа, окрім осіб, зазначених у відповідному контракті між клієнтом та Гештальт-терапевтом, не має права на прослуховування, перегляд або запис терапевтичних сесій.

В. 6.3. Гештальт-терапевти та організації зобов'язані покривати ризики своєї професійної діяльності відповідним страхуванням, якщо це передбачено в країні ведення їх діяльності.

В.7 Виняткові обставини.

В.7.1. Гештальт-терапевт може бути змушений вжити заходів щодо захисту клієнта і/або його/її соціального оточення, якщо не можна з достатньою впевненістю стверджувати, що клієнт контролює свої вчинки. У цьому випадку, якщо це можливо і застосовано, слід отримати інформовану згоду клієнта на внесення змін до положень контракту про конфіденційність.

В.7.2. Коли терапевт контактує з клієнтом, щодо якого, на думку терапевта, набирають

чинності «виняткові обставини», терапевт запитує у клієнта ім'я людини, до якої він може звернутися за необхідності. Надалі відступ від правил конфіденційності суворо обмежується періодом часу або станом клієнта, коли він не здатний нести відповідальність за власні дії.

В.7.3. У випадку індивідуальних і/або соціальних надзвичайних обставин (наприклад, індивідуальної та/або суспільної небезпеки для життя, соціальних заворушень, війн, природних катаклізмів і т.д.) Гештальт-терапевт буде підтримувати рамки терапевтичної роботи та зберігати клієнтську автономність і професійну конфіденційність настільки, наскільки йому дозволятимуть обставини.

В.7.4. Гештальт-терапевт захищає клієнтську автономність і професійну конфіденційність у тих випадках, коли психотерапевтичний процес є частиною ширшого процесу, який стосується добробуту клієнта. Це стосується, зокрема, випадків, коли психотерапевтична робота була ініційована в рамках більшого проєкту (робота в лікарні, робота з організацією, робота з підлеглими тощо), або командою фахівців з охорони здоров'я. Гештальт-терапевт обговорює умови надання своїх послуг на початковій стадії укладання контракту зі своїми клієнтами та іншими особами/фахівцями, залученими до проєкту, і надалі звертається до третіх осіб лише після отримання згоди клієнта.

В.8 Регулювання діяльності Гештальт-терапевта.

В.8.1. Законодавство.

Гештальт-терапевт обізнаний в нормах сучасного національного законодавства настільки, наскільки воно стосується його професійної діяльності та організації роботи, та ретельно дотримується положень чинного законодавства.

В.8.2. Дослідження.

Гештальт-терапевт відкритий для участі у дослідницькій роботі, яка є інструментом розвитку професійної терапевтичної та діагностичної діяльності, та робить доступними результати своїх досліджень для терапевтичної спільноти.

В.8.3. У власній дослідницькій роботі Гештальт-терапевт з повагою ставиться до співавторів, авторських прав інших людей, професійних даних і матеріалів колег.

В.8.4. Відповідальність перед колегами та іншими особами.

Гештальт-терапевт належним чином відповідає за свою роботу перед колегами та співробітниками, перш за все поважаючи особистий простір, потреби та автономність клієнта, норми конфіденційності та анонімності.

В.8.5. Реклама. Гештальт-терапевт утримується в публічному і приватному просторі від просування своїх послуг, вихваляння стосовно своєї освіти та професійних якостей.

В.8.6. Гештальт-терапевт дотримується національного професійного регламенту при пред'явленні інформації про себе за допомогою табличок і настінних вказівників, оголошень в газетах, телефонних довідниках або інтернеті.

В.8.7. Громадськість не повинна бути введена в оману щодо послуг або кваліфікації Гештальт-терапевта, оскільки це може перешкодити своєчасному отриманню якісних послуг клієнтом від інших джерел та спеціалістів.

В.8.8. Гештальт-терапевт не приховує від клієнта інформацію про доступність допомоги та професійних послуг колег та інших організацій.

В.8.9. Гештальт-терапевт завжди поважає, в тому числі та в публічних висловлюваннях роботу своїх колег і утримується від принизливих зауважень та коментарів стосовно теоретичних моделей, шкіл або колег в їх різних професійних ролях.

В.8.10. Гештальт-терапевт не погоджується брати участь в проєкті, в якому вже залучений його колега без отримання попередньої згоди цього колеги, особливо, якщо це питання початку терапії, коли між клієнтом і іншим терапевтом існує терапевтичний контракт. У разі виникнення сумнівів Гештальт-терапевт вступає в діалог з колегою після отримання інформованої згоди від клієнта.

В.8.11. Гештальт-терапевт не отримує економічної або особистої вигоди від направлення клієнтів до колег або організацій.

В.8.12. Гештальт-терапевт, котрий отримав інформацію про поведінку колеги, що дискредитує професію та психотерапевтичну спільноту, зобов'язаний конфронтувати колегу та/ або його/її професійну асоціацію.

В.8.13. Небажана діяльність.

Гештальт-терапевт не долучається до ініціатив, які можуть виявитись згубними для його репутації, репутації організації, яку він представляє, або професії як такої.

В.8.14. Політичні аспекти терапевтичної роботи.

Гештальт-терапевт усвідомлює соціальні та політичні наслідки своєї роботи, а також вплив цих аспектів на його клієнтів.

В.8.15. Психотерапевтична освіта. Завдання психотерапевтичного навчання – інформувати студентів про теоретичні, методологічні та технічні досягнення психотерапії в цілому, і, зокрема, гештальт-терапії, неупереджено і доступно. Особисті погляди вчителів повинні бути чітко окреслені як такі. Не слід підтримувати у студентів помилкові очікування, особливо під час обговорення положень національного законодавства про надання навчальних послуг, а також питань про присвоєння кваліфікації «психотерапевт» і питань про надання психотерапевтичних послуг за рахунок медичного страхування.

В.8.16. Гештальт-інститути повинні перевіряти кваліфікацію і психофізичну придатність майбутніх студентів, а також надавати ясну і повну інформацію щодо навчального плану і внутрішніх правил.

В.8.17. Гештальт-інститути гарантують якість освіти – у рамках професійної компетенції викладачів та супервізорів, а також ефективності навчальної програми. Інститути контролюють якість освіти та забезпечують розвиток методології викладання.

В.8.18. Стосунки між викладачами, студентами та інститутами повинні бути ясними та прозорими. Гештальт-терапевти, що навчають студентів, усвідомлюють особливості таких стосунків, силу залежності, ідеалізації оцінок, властивих цим відносинам, і не використовують їх заради власної вигоди. Освітні інститути створюють правила, що регулюють відносини між викладачами та студентами, і простір, де проблеми, що виникли, можуть бути оприлюднені та вирішені.

В.8.19. Інститути періодично перевіряють достатність рівня освіти студента і створюють для цього прозорі та відповідні процедури контролю.

В.8.20. Етичні принципи регулювання клієнт-терапевтичних відносин та діяльності терапевта в суспільстві (компетентність, конфіденційність, аспекти стосунків, контрахтування та безпеку) застосовні та до сфери освіти, до стосунків між викладачами та студентами.

В.8.21. Гештальт-терапія студента в навчальному процесі повинна бути захищена від можливих рольових перетинів з боку тренера, що навчає, а терапевт студента повинен утримуватися від участі в офіційному оцінюванні динаміки професійного розвитку і професійної придатності.

В.8.22. Інститути контролюють і підтримують відповідні особистісні, дидактичні, клінічні та наукові якості та компетенції своїх викладачів, а також професійну взаємодію тренерів, обов'язкову супервізію і подальший професійний ріст викладачів.

В.8.23. Якщо Гештальт-терапевт коливається між кількома етичними позиціями чи вимогами та не може вирішити конфлікт самостійно або за допомогою супервізії та інтервізії, він звертається до Етичного комітету свого інституту або до професійної асоціації для отримання консультації.

В.9 Стосунки з колишніми клієнтами.

В.9.1. Гештальт-терапевт несе відповідальність за стосунки з колишніми клієнтами та студентами.

В.10 Правовий регламент.

Кожен студент, терапевт, викладач, супервізор, що є членом спільноти КІГіП, котрий засуджується за кримінальний злочин, або котрому пред'явлений цивільний позов від клієнта, повинен негайно повідомити про це адміністрацію КІГіП.

С. ПРОЦЕДУРА ПОДАЧІ СКАРГ І АПЕЛЯЦІЙ

С 1. Процедура подачі скарг.

С.1.1. Ця процедура є засобом комунікації з метою висловлювання поглядів, дослідження, примирення і компенсації, в рамках якої всі сторони, що мають відношення до скарги, можуть отримати підтримку і бути почутими.

Потенційно цей процес включає три етапи:

А. Неформальна зустріч заявника та члена спільноти, проти якого подано скаргу, за участю незалежного представника, котрий буде фасилітувати переговори.

Б. Формалізоване звернення в Етичний комітет, що складається з трьох осіб, які не є членами правління або членами інших виконавчих структур організації.

В. Формальна письмова скарга з описом її змісту, предмету та всіма можливими доказами та фактами.

С.1.2. Скарги повинні бути подані якомога швидше після того, як відбулася подія. Скарги

щодо подій більш ніж семирічної давності зазвичай не розглядаються, за винятком заплутаних стосунків залежності, наприклад, сексуального зловживання (у таких випадках термін давності – до 10 років).

С.1.3. Особа, проти якої подається скарга, повинна бути членом спільноти КІГіП (студент, терапевт, викладач, супервізор). Питання членства в спільноті КІГіП або виходу з нього не повинні вирішуватися особою, на яку подали скаргу, в період її розгляду.

С.1.4. Скарги, що стосуються правових, фінансових питань або питань, а також статусу, не належать до компетенції Етичного комітету та не розглядаються ним. У подібних випадках скарги повинні бути спрямовані у відповідні інстанції згідно з чинним законодавством України.

С.1.5. Якщо на члена спільноти КІГіП надійшла скарга, її необхідно невідкладно передати на розгляд Етичного комітету. Етичний комітет протягом 7 днів повідомляє скаржника про те, що його звернення було отримане і повідомляє особу, на чию адресу направлено скаргу, про її наявність.

С.1.6. Етичний комітет також відкритий для подачі скарг на викладачів КІГіП, котрі навчають студентів психотерапії. У цьому випадку скаржник контактує з Етичним комітетом КІГіП і буде проконсультований щодо подальших дій. Структура і членство в Етичному комітеті обговорюється раз на три роки на Загальних зборах КІГіП.

С.1.7. Етичний комітет протягом 14 днів контактує із заявником, обговорюючи з ним можливості та обираючи зручну для нього процедуру. Представник Етичного комітету в якості першого кроку повинен залучити скаржника до неформального діалогу з тим, на чию адресу висловлюється претензія, з метою досягнення взаємно задовільної домовленості для вирішення ситуації.

С.1.8. У разі, якщо такий неформальний діалог не відбувся або не призвів до вирішення конфлікту, представник Етичного комітету наполегливо рекомендує двох медіаторів (котрі не обов'язково є членами спільноти КІГіП). Такі медіатори мають бути прийнятими для обох сторін.

С.1.9. Якщо медіація була відхилена якоюсь зі сторін або не призвела до вирішення конфлікту, заявник може направити письмову заяву на адресу Голови Етичного комітету. У такому випадку попередні експерти усуваються від подальшого процесу, а Голова може повернути заяву скаржнику для з'ясування бажаного формату і/або змісту скарги. Тим часом особа, на чию адресу висловлюється претензія, отримує письмове повідомлення про скаргу.

С.1.10. Етичний комітет повинен якомога швидше з'ясувати, чи містить заява серйозні підстави для формальної скарги, і якщо це так, Етичний комітет зобов'язаний повідомити про це заявника. Якщо підстав немає, Голова Етичного комітету може розглядати заяву на свій розсуд.

С.1.11. Якщо заяву прийнято, то особа, на чию адресу висловлюється претензія, отримує письмову копію скарги тоді ж, коли заявнику повідомляють, що скарга прийнята. Той, на чию адресу висловлюється претензія, повинен надіслати протягом 21 дня письмове відкликання на скаргу на адресу Голови, копію якого Голова повинен надіслати заявнику.

С.1.12. Для розгляду звернення Голова Етичного комітету повинен скликати комісію у складі трьох осіб (які не є членами правління організації); заява повинна бути розглянута

протягом 21 робочого дня. Якщо з будь-якої причини, наприклад, через відсутність членів Етичного комітету, виникають перешкоди для проведення засідання Комітету, відтермінування слід узгодити; при цьому термін обговорення може бути продовжений ще на 21 робочий день.

С.1.13. Етичний комітет зобов'язаний поінформувати обидві сторони конфлікту про результат своєї роботи. Часто цей процес передбачає очну зустріч сторін. Якщо особиста зустріч неможлива, то Етичний комітет обирає іншу форму комунікації у зручний для всіх сторін час.

С.1.14. Усі необхідні документи по скарзі повинні бути надані Етичному комітету та обом сторонам не пізніше, ніж протягом двадцяти робочих днів.

С.1.15. Етичний комітет зобов'язаний підготувати письмовий звіт про розгляд скарги протягом 10 днів, а також направити відповідні копії Голові Етичного Комітету, скаржнику і відповідачу. Етичний Комітет залучається для розв'язання питання про санкції, запропоновані комісією з розгляду заяви.

С.1.16. Звіт повинен містити інформацію про природу скарги, наступні процедури та результат процесу для обох сторін. Висновки можуть бути наступними: конфлікт вирішений до взаємного задоволення сторін; скарга несправедлива; скарга справедлива в певних аспектах. Якщо скарга визнається справедливою, то у звіті повинно бути вказано, які саме параметри Етичного Кодексу виявилися порушеними.

Якщо скарга в якихось аспектах визнається справедливою, Комітет може пропонувати такі санкції: додаткову супервізію; перевірку практики обвинуваченого; додаткове навчання; формальне попередження і вказівку припинити працювати подібним чином. Виключення з членів спільноти КІГІП може відбутися тільки за особливо грубий професійний вчинок, такий як активне сексуальне використання клієнта. Етична комісія встановлює терміни, протягом яких штрафні санкції повинні бути реалізовані. Комісія зобов'язана простежити за цим процесом і інформувати Етичний комітет КІГІП.

С.1.17. Результати скарг, визнаних справедливими, реєструються Етичним комітетом. Рекомендація виключення з членів подається на затвердження адміністрації КІГІП. Заявник і обвинувачений сповіщаються про рішення протягом 21 дня незалежно від того, чи визнана скарга справедливою. Якщо, згідно з рішенням Етичного комітету, передбачаються певні санкції, то він інформує про терміни їх виконання.

С.1.18. Якщо одна зі сторін не підтримує діалогічне обговорення, а використовує юридичний або емоційний тиск (образи, залякування, примус), то робота з даним випадком передається на розгляд адміністрації, оскільки Етичний комітет може працювати тільки з тими людьми, хто зберігає здатність залишатися в конструктивному діалозі.

С.2. Процедура подачі апеляції.

С.2.1. І скаржник, і особа, на яку цю скаргу подали, можуть подати апеляцію у зв'язку із закінченням роботи Етичного комітету з розгляду скарги. Апеляція подається не пізніше 15 робочих днів з дня винесення рішення Етичного комітету.

С.2.2. Апелянт повинен вказати ясні та суттєві аргументи, щоб підтвердити свою думку з приводу:

- того, що рішення Комітету не є застосовним до його ситуації;
- того, що проведені процедури по розгляду скарги були упереджені.

С.2.3. Апеляція розглядається Апеляційною комісією, чиїм завданням є визначити, чи є підстава для апеляції.

С.2.4. Апеляційна комісія складається з 3 осіб. Структура Апеляційної комісії обговорюється один раз на три роки на зборах КІГіП.

С.2.5. Якщо апеляція приймається головою Апеляційної комісії, то про це сповіщаються обидві сторони. Присутність обох сторін можлива тільки за запрошенням Апеляційної комісії.

С.2.6. Апеляційна комісія складається з трьох членів (один з яких є координатором даного конкретного випадку), і одного незалежного експерта.

С.2.7. Апеляційна процедура повинна бути завершена протягом 30 робочих днів.

С.2.8. Рішення Апеляційної комісії в письмовій формі направляється Голові Етичного комітету та Голові Апеляційної комісії, котрий зобов'язаний протягом семи днів поінформувати апелянта про рішення.

С.2.9. Усі висновки та інші документи по процедурі апеляції зберігаються згідно з вимогами чинного законодавства України.

Скарги та протести клієнта розглядаються Етичним комітетом КІГіП.

Під редакцією:

Етичного комітету КІГіП

З кодексом ознайомлений

(ПІБ)

(дата)

(підпис)